

Emekçinin Sesi

SOL PARTİ BÜLTENİDİR

MART 2022

KRİZİ YARATAN BEDELİNİ ÖDESİN!

Ekonomik kriz emekçi halkın yaşamını tüm boyutlarıyla büyük bir yıkıma uğratarak yol almaya devam ediyor. İşsizlik artıyor, işten atmalar yaygınlaşıyor, enflasyon rekor seviyelere yükseliyor. Elektrikten suya ve doğalgaza, gıdadan ev kiralına kadar tüm temel ihtiyaç ürünlerine ardı arkası kesilmeyen zamlar geldikçe ücretler adeta buharlaşıyor, işçi ve emekçiler açısından sefalet derinleşiyor. Memlekette pazar yerlerinin bile tenhalaştığı, esnafın kepenklerine kilit vurduğu bir kasvet havası yaşanıyor.

Enerji krizi büyüyor

Siyasi iktidarın sorumlusu olduğu çok yönlü krizlerin bir sonucu olarak karşımıza çıkan bu ağır yıkım tablosunda ise enerji krizi ilk sıralara yerleşmiş bulunuyor. Yıllardır yerli ve milli enerji üretiminden bahseden AKP iktidarı bunun tam tersine enerji

üretiminde Türkiye'yi yüksek ölçüde dışa bağımlı hale getirdi. Elektrik üretimini büyük oranda, dağıtımını ise tamamen özel şirketlere devretti. Böylece devletin kamu yararını önceleyerek uzun vadeli merkezi planlamasını gerektiren son derece stratejik öneme sahip bir sektörü, şirketlerin kârlarının öncelikli olduğu piyasa anarşisine terk etti. Dağıtım şirketlerinin bir yandan elektriği fahiş fiyatlarla satmasının, bir yandan da hizmet bedellerini şişirmesinin önünü açtı. Bu şirketler de maliyet gerekçesiyle bakım ve onarım yatırımlarını yapmayınca yüksek kayıp oranlarıyla enerjinin çarçur edilmesine neden oldu. Buna iktidarın Türk lirasının olağanüstü değer kaybıyla sonuçlanan politikaları nedeniyle enerji maliyetlerinde yaşanan büyük artışın tüm ürünlerin fiyatlarını yükseltmesi eklenince krizin boyutu emekçiler nezdinde katlanarak büyüdü.

Gıda krizi kapıda

Benzer bir durum gıdada da yaşanıyor. AKP iktidarının politikaları yıllar içinde ülkedeki tarımı bitirme noktasına getirdi. İktidar, en az enerji kadar stratejik bir sektör olan tarımı da serbest piyasa koşullarına terk etti. Ülkemizi bu alanda adeta ithalat sarmalına soktu. Bunun yanı sıra ekonomik krizle beraber borç batağına saplanan ve hacizlerle boğuşan çiftçi de üretim yapamayacak hale geldi.

Tüm bunların neticesinde ucuz ve güvenilir gıdaya erişim konusunda savunmasız kalan toplum şimdi de Ukrayna savaşının ağır bedelini ödemeye hazırlanıyor. Zira Türkiye buğday ithalatının yüzde 78'ini Rusya ve Ukrayna'dan yaparken dünyanın en büyük ayçiçeği ithalatçısı olarak bu ürünü de ağırlıklı olarak yine bu ülkelerden tedarik ediyor.

Ülkenin kaderi işçi sınıfının ellerinde

Siyasi iktidarın bir avuç sermayedarı ihya etmek adına pervasızlığı vardığı boyut 21. yüzyıl Türkiye'sinde milyonlarca yoksul emekçiyi dondurucu soğuklara rağmen uzayan ucuz ekmek ve yağ kuyruklarına mahkum etmek olmuştur. Sömürücü bir azınlığın çıkarları etrafında inşa edilen bu rejim her geçen gün hayatları allak bullak olan emekçilere bir gelecek vadetmemektedir.

O halde emekçiler de artık kendi çıkarları doğrultusunda birleşmeli, kendi yolunu çizmelidir. İşte bu olduğunda işçi sınıfı ve emekçiler krizin bedelini bu krizi yaratanlara ödeyebilecek, kamuylaştırmalar doğrultusunda merkezi bir ekonomik planlamanın hayata geçirilmesini sağlayarak bu sömürü düzenini alaşağı edebileceklerdir.

İŞ YERLERİNDEN MEKTUPLAR

Birleştikçe kazanacağımızın farkında olmalıyız

Ezilen, hakkı yenen, sarı sendikaların adaletsizliği, işveren yandaşı olması nedeniyle umutsuzluğa kapılan tüm işçi kardeşlerime selam! Yalnız değilsiniz. Biz her yerdeyiz ve aynı duyguları yaşıyoruz. Size kendi fabrikamdaki sarı sendika adaletsizliğini anlatarak yalnız olmadığınızı hissettirmek istiyorum.

Ocak ayında Hak-İş'e bağlı Öz Çelik İş'in fabrikamızda imzaladığı yeni toplu sözleşme ve toplu sözleşmenin maddelerinin görüşüldüğü süreç işçiler arasında çok tepki gördü. Çünkü işverenle anlaşılmalı yapılan bu sözleşme işçiden hep gizli tutuldu. Bize neye ihtiyacımız var diye sorulmadı. Zam oranları hakkındaki fikirlerimiz önemsenmedi. Keza toplu sözleşmenin yenilenmesi sürecinde kazanılmış tek yeni hakkımız 150 liralık ayakkabı çeki oldu. Ayakkabı çekinin dağıtıldığı dönemde 150 TL ye ayakkabı bulunabilir mi sorusu bize sorulmadı. Sözleşme ise 3 yıllık yapıldı. Var olan ekonomik krize göre haklarımız genişle-

medi aksine var olan haklarımız sabit kaldığından, krizin ve hayat pahalılığının artarak devam edeceği hesaba katılırsa geçen sözleşmeden bu yana daha da fakirleşmiş oluyoruz. Verilen zamlar ile kıdem farkı diye bir şey kalmadı, yıllardır çalışan işçiyle yeni giren işçi ücreti neredeyse eşitlendi. Buna tepki olarak sendikadan çıkan insanlar oldu. Mesaiye kalmamak gibi bir eğilim doğdu. Fakat bu tepkiler örgütlü bir hale evrilemedi. Böyle bir durumda bireysel verilen tepkiler sönük kaldı. Hakkımızın yendiğinin farkındaysak, çözüm için de tek yolun örgütlü tepkiler vermek olduğunu bilmeliyiz. İşçi sınıfı olarak birleşmeli, birleştikçe kazanacağımızın farkında olmalıyız. Biz üretenler olarak her daim hakkımız olanı istiyoruz! Çünkü bu dünyayı başımızdaki bir avuç patron değil biz kurduk. Bizim kurduğumuz bu dünyada yöneten de biz olmalı, bunun için örgütlenmeliyiz.

**Eskişehir
NSK Armatür'den bir işçi**

Harami düzenini değiştirmek için örgütlü gücümüzle yürümeliyiz!

Merhaba dostlar, MESS sürecinde henüz sözleşme imzalanmadan buraya düşüncelerimi yazmıştım. Hepimizin istediği olmadı ve iyisiyle kötüsüyle bu süreci geçirdik. Ders çıkarmamız gereken çok şey var. En çok da son dönemdeki işçi direnişleri bu dersleri çıkarmamız gerektiğini gösteriyor. Güvencesiz, örgütsüz işçiler büyük bir cesaretle bizlere de doğru yolun gözü karartıp arkamıza bakmadan mücadele etmek olduğunu gösterdi. Ekonomik kriz böyle devam ederse de daha çok mücadele içinde geçecek anlaşılan hayatımız.

Bilecik'te de marketlerde sıvı yağ izdihamları, akaryakıt ve halk ekmek kuyrukları aldı başını gidiyor. Zamlar, faturalar, artan kiralar... Yani başımızda bir savaş var ve bunun faturası da bizden çıkacak, onu da biliyoruz. Biz işçiler haklarımızı aramaya giriştiğimizde iktidarın her geçen gün sertleşen ve artan saldırıları... Saymakla bitmiyor değil mi? İşten son dönemde patlama yaşayan

direnişler işgaller de saymakla bitmiyor, bitmeyecek. Biz metal işçileri olarak da her zaman bu mücadelelerinin içinde olduk hak arama yolunda öncülük yaptığımızı bildik ve ona göre hareket ettik. Şimdi artık tamamen bu bilinçle hareket etme vakti geldi. Birleşik Metal Sendikamızla birlikte yarının hatta iki saat sonra başlayabilecek mücadelelerin hazırlığını yapmalıyız. Sözleşme imzalanınca her şey bitmiyor, ücretlerimiz eridi, en büyük metal patronları birlik olup bizim sırtımızdan kâr etmeye devam ediyor.

Kuryesi, madencisi, tekstil işçisi, metal işçisi.. Biz de birleşsek birlikte mücadele edersek sadece zam almakla, şartlarımızı iyileştirmekle kalmayız. Bu harami düzenini değiştirecek güce sahip oluruz, örgütlü gücümüzle mücadele edersek de hiçbir kuvvet karşımızda duramaz!

**Bilecik
Accuridde Wheels'ten bir işçi**

Birlik olalım, sendikalı olalım!

Merhaba ben Dilovası'nda led ampül üreten sendikasız bir fabrikada çalışan bir işçiyim. Sendikasız olmak demek sürekli zorunlu mesai ve yok değerinde maaşa çalışmak demektir. İşçilere sorulmadan zorunlu mesaiye bırakılmaktadır. İşçilerin bir kısmı mesaiye hayat pahalılığından dolayı maaşları asgari ücretin üzerine çıkması için istekli olarak mesaiye kalmaktadır. Mesaiyle birlikte işçiler hafta içi on bir saat çalışmak zorunda kalmaktadır. Bu zorunlu durumdan dolayı işçi sosyal hayatına

dair bir şey yapamamaktadır. İşçi sendikaya üye olduğu zaman mesai zorunlu olmaktan çıkacak, mesai ücreti artacak belki de toplu sözleşme sonucunda elde edeceği zamlı ücretten dolayı mesaiye kalmak istemeyecektir. Biz işçilerin haklarını almak için önce birliğimizi sağlamamız gerekmektedir. Birliğimiz için de üzerimize düşen sorumlulukları almalıyız. Birlik olalım, sendikalı olalım.

Dilovası Pelsan'dan bir işçi

Krizlerin, savaşların faturasını işçi sınıfına yıkanlara karşı mücadelele!

İktidarın ekonomik krizin ve pandeminin yükünü işçi sınıfına ve emekçilere yıkmayı amaçlayan tutumu devam ediyor. Şimdiden savaşın faturasını da sırtımıza yüklemeye çalıştığı görülüyor. Akaryakıtta gelen görülmemiş zamlar, başlıca gıda ürünlerine uygulanan zamların savaş bahanesiyle yansımaya başladığını herkese göstermemiz gerekiyor. Savaşla ortaya çıkan koşulların yol açtığı maliyetlerin iktidarın kendi ekonomik politikalarının mazereti olarak göstermesine karşı mücadele edilmesi ve savaşa hayır diyen çağrıların işçi sınıfının içinde tartışmaya açan girişimlerin örgütlenmesi gerekiyor.

Mücadeleci sendikacıların ve bağlı oldukları sendikaların artık işyeri, işkolu, yetki gibi meseleleri önemsemeden tüm işçilere hitap eden bir tarza yönelerek seferber olmaları düne göre bugün daha da önem kazanmıştır. Savaşın faturası işçi sınıfı ve halkın yaşamına yansıkça, kuşkusuz savaşa karşı mücadelenin önemini geniş yığınlar daha doğrudan anlayacaklardır. Bütün bu başlıklara karşı mücadele, fabrikalarda komitelerin oluşturulmasından ve işçi sınıfının örgütlenmesinden geçer. Yaşasın işçi sınıfı!

Gebze'den bir metal işçisi

En son sözü direnenler söyler!

Merhaba işçi kardeşlerim. Ben Çaycuma OSB'de kurulu bulunan bir metal fabrikası işçisiyim. Bu bölge tarım ve hayvancılığa dayalı olduğundan dolayı bölgede çalışan işçilerin bir kısmının buradan elde ettiği ek gelirler de mevcut. Bu da bazen düşük ücretlere karşı verilmesi gereken mücadelelerde birlik olmayı zorlaştıracak şeylerden biriydi. Ama son zamlar burada hem tarım ile uğraşan hem de OSB'de fabrikalarda çalışan işçilerin belini bükmüş durumda. Hayvancılık ve tarım ile uğraşanların çoğu yaptıkları işleri bıraktı ya da azalttı desek yalan olmaz. Dolayısıyla toprağı olan da olmayan da geçinme derdinde artık. Bulduğum OSB'de her sektörden farklı fabrikalar var ama sendikal örgütlenme hiç yok denecek kadar az. İşçiler sendikal faali-

yetlerin içine girmekten işten atılırız korkusu ile uzak duruyor. Yakın zamanda Migros Depo, Farplas, Yemeksepeti gibi birçok iş kolunda gerçekleşen direniş bize yol gösteren önemli örneklerdir. Bugünün köle koşullarını kabul etmeyerek insanca yaşamaya yetecek ücret talepleri ile direnişe geçen binlerce işçi, aslında tüm işçi sınıfına cesaret kazandırmıştır. Bugün düzenin dayattığı bu köle koşullarını kabul etmeye-elim. İnsanca yaşamak bizim en temel hakkımız ve talebimizdir. Mücadeleyi ilmek ilmek örerek insanca yaşama olanaklarına sahip olabiliriz. Bu da birlik olmakla, örgütlü mücadele ile kazanılır. Selam olsun hakları için direnenlere...

Çaycuma OSB'den bir metal işçisi

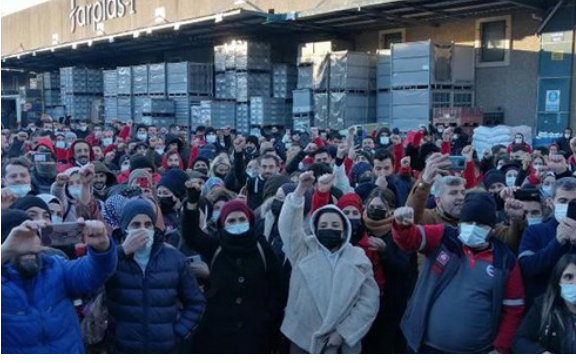
Korkacak lüksümüz yok, hep birlikte mücadele edelim

Merhaba arkadaşlar, senelerdir büyükşehir belediyesi bünyesinde çalışıyorum. Geçtiğimiz sene örgütlü olduğumuz Belediye-İş sendikasının imzaladığı sözleşme, bir iki ay sonra açıklanan asgari ücret tutarı göze alındığında bizi mağdur konumuna düşürdü. Var olan %7'lik ücret zammı kendi başına bile kötüyken zamlar asgari ücret üzerinden değil eski ücretlerimiz üzerinden hesaplandı. 10 yıllık işçi arkadaşlarımızın bile ücreti asgari ücrete eşitlendi. Gel gelelim her şey bu kadar pahalıyken her gün zamlar yağmur gibi yağarken belediye bize 10 liralık yemek parası veriyor. Sendikaya bu ne hal deyince cevap da yok. 10 liraya kendileri bir öğün yemek yesin bakalım yeniyormuymuş! Sosyal hak yok, kıdem farkı kalmadı, ikramiyeler yok dene-

cek kadar az.. En doğal talep bütün işçi arkadaşlar tarafından dillendiriliyor, bu ücretlerle önümüzdeki sözleşmeyi bekleyemeyiz, ücretlere tekrar zam yapılsın. Sendikamız bunu masada görüşmelerle halletmeye çalışıyor Yılmaz Büyükerşen vermiyor. Eylem yapalım dediğimizde ise sendika masayı tehlikeye atarız diyor. Geçtiğimiz ay sendikayı zorladık ve Büyükşehir Belediyesi önünde eylem yaptık. Bu bize kuvvetimizi de göstermiş oldu. Bizim kimseden korkumuz yok, olmalı. Biz işçiler olarak birlikte hareket edersek sendikanın da bizim dediğimizi yapmaktan başka çaresi kalmaz. Hakkımız olanı ancak mücadeleyle alacağız.

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nden bir işçi

İŞÇİ DİRENİŞLERİ

Farplas'ta direniş devam ediyor

Farplas Otomotiv'de düşük ücretlere karşı başlayan iş bırakma eylemi, Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenen 150 işçinin işten atılmasıyla birlikte sendikal mücadeleyi de içeren bir direnişe dönüştü. İşten atmalara karşı 30 Ocak gecesi fabrikayı işgal eden işçiler, sabaha karşı gerçekleşen polis saldırısında darp edilerek gözaltına

alınmış, aynı gün serbest kaldıktan sonra mücadeleye fabrika önünde direnişle devam etmişlerdi. Direnişlerini 16 Şubat'ta şirketin İstanbul Maslak'ta bulunan genel merkezi önüne taşıyan işçiler, 25 Şubat'ta Farplas'ın parça ürettiği Toyota fabrikasına, 7 Mart'ta ise Farplas patronunun Beykoz'da bulunan evinin önüne giderek seslerini duyurdular. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü de yine fabrika önünde coşkuyla kutlandı. Sendikalaşmayı kırmak için fabrikayı taşeronlara bölen patron ise bunda başarılı olamayınca işçileri Türk Metal sendikasına üye olmak için zorlamaya başladı. Buna karşılık işçiler kendi seçtikleri sendika olan Birleşik Metal-İş'in tanınmasını, işten atılan işçilerin geri alınmasını ve ücretlerde artış yapılmasını talep ediyor. Farplas işçileri, bulundukları her yeri mücadele alanına dönüştürerek direnişlerine kararlılıkla devam ediyor.

PAS South ve Coko-Werk işçileri sendikalaşma hakları için mücadele ediyor

Tekirdağ Çerkezköy'de bulunan PAS South fabrikasında düşük ücretle ve kötü çalışma koşullarında çalışan işçiler, Petrol-İş sendikasında örgütlendi. Çoğunluk tespitinin yapıldığı gün örgütlenmeyi kırmak isteyen patron 20 işçi işe alıp, 14 sendikalı işçiyi işten attı. Küçülme ve Kod-29 bahaneleri ile işten çıkarılan işçilerin sayısı sonraki günlerde 20'yi buldu. 24 Şubat'ta yetki belgesini alan Pet-

rol-İş sendikasında örgütlü işçiler, sendikal haklarının tanınmasını, işten atılanların geri alınmasını, ücret ve çalışma koşullarına ilişkin taleplerinin karşılanmasını istiyor. 17 Şubat'ta fabrika önünde başlayan direniş kadın işçilerin öncülüğünde devam ediyor.

Tekirdağ Çerkezköy'de bulunan Coko-Werk plastik fabrikası işçileri de sendikaya üye olma haklarını

kullanarak Petrol-İş sendikasında örgütlenmeye başladılar. 400 kişilik fabrikada çoğunluğu sağlamaya yaklaşan işçiler patronun performans düşüklüğü bahanesiyle işten atma saldırısıyla karşılaştılar. 25 Şubat'ta 20 işçinin işten atılması üzerine direnişe geçen işçiler, PAS South direnişindeki işçilerin de dayanışmasıyla 1 Mart'ta fabrika önünde eylem düzenlediler.

Kevser Halı işçileri 2 saatlik iş bırakmayla patrona diz çöktürdü

Antep Başpınar OSB'de bulunan Kevser Halı fabrikasında işçiler düşük zamlara karşı üretimi durdurdu. Ücretlere % 57 zam yapıldığının açıklanmasının akabinde doküman bölümünde çalışan işçiler gece vardiyası bitiminde fabrika önünden ayrılmayarak sabah vardiyasına gelen işçilerle buluştu. Fabrika içindeki

konfeksiyon işçileri de üretimi bırakarak destek verince bütün kollarda üretimi durduran işçiler 2 saatin sonunda patronun zamları %80'e çıkarılmasıyla üretime devam etme kararı aldılar. Kevser Halı işçileri birlik olup sefalet ücretlerine karşı verdikleri kararlı mücadeleyle patrona taleplerini kabul ettirdiler.

Krom Evye işçileri sendikayı tanımayan patrona karşı direnişte

Esenyurt'ta bulunan Krom Evye fabrikası işçileri düşük ücretlere ve kötü çalışma koşullarına karşı Ocak ayında Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenmeye başladılar. Bir ay içerisinde iş yerinde yasal çoğunluğu sağlayan işçilerin mücadelesini

kırmaya çalışan Krom Evye patronu küçülme bahanesiyle 5 kişiyi işten çıkarttı. 22 Şubat'tan itibaren atılan işçiler fabrika önü direnişine başladı. Fabrika içinde ve dışında bütün tehdit ve saldırılara karşı işçiler kararlılıkla mücadeleyi sürdürüyor.

Kontak kapatma, boykot, direniş! Yemeksepeti işçilerinin mücadelesi sürüyor

Yemeksepeti kuryeleri düşük maaşlara ve esnaf-kurye modeline karşı 1 Şubat'ta kontak kapatmıştı. O tarihten itibaren İstanbul, Ankara, Eskişehir, İzmir, Adana gibi birçok ilde basın açıklamaları yapan ve konvoylar düzenleyen kuryeler, şirketin İstanbul Levent'te bulunan genel merkezinin önünü bir direniş alanına çevirmişti. Yemeksepeti şirketi tüm bu eylemlere karşın, sendikal güvence sağlanmasını, işkolunun taşımacılık olarak değiştirilmesini ve hiçbir işçinin işten atılmama-

sını talep eden işçilerle masaya oturmayı reddediyor. Bununla da yetinmeyen Yemeksepeti patronu, işçileri "iş yavaşlatan nankörler" olarak nitelendirdi. Asıl nankörün sefalet ücretini dayatan patron olduğunu söyleyen işçiler, son olarak 5 Mart'ta İstanbul Kadıköy'de yaptıkları basın açıklaması ile taleplerini bir kez daha dile getirdi. Mücadeleyi büyütme için Yemeksepeti uygulamasına boykot çağrısı yapan işçiler, kazanana kadar mücadele edeceklerini vurguluyor.

Hacettepe Üniversitesi işçileri hakları için mücadelede

Hacettepe Üniversitesi ile Sosyal-İş sendikasında örgütlü olan işçiler arasında 2. Dönem Toplu İş sözleşmesi Eylül 2021'de imzalanmasına rağmen rektörlük sözleşmeyi uygulamamakta diyor. Sözleşmede ücret zammı ve diğer parasal hükümler işçilerin bir kısmına uygulandığı halde üniversitenin Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı bünyesinde çalışan işçilere uygulanmıyor. Bununla yetinmeyen üniversite yöneti-

mi sosyal tesis işçisi 24 kişiyi de işten atarak saldırıyı artırdı. 2021 yılının Aralık ayından itibaren kampüste eylemler düzenleyen işçiler taleplerini yargıya da taşıyarak mahkemeden sözleşmenin tüm işçilere uygulanması gerektiği kararını da aldılar. Son olarak 23 Şubat'ta üniversite içerisinde eylem yaparak rektörün sözleşmeyi uygulamasını ve atılan arkadaşlarının geri alınmasını isteyen işçilerin mücadelesi sürüyor.

